

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201279
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319201279.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: S. S., F.. XX. XX. XXXX, T. A., o zaplatenie 4.120,96 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.120,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.040,28 eura od 22. 03. 2018 do zaplatenia a zo sumy 80,68 eura od 14. 07. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 02. 04. 2019 domáhal zaplatenia sumy 4.120,96 eura s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), ktorý definuje jej pôsobnosť a nezávislosť v rámci výkonu jej činnosti, a je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Po, vložka č. 983/B. Okrem toho dodal, že žalobca je v súlade s čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES Národnou kanceláriou Systému zelenej karty, pričom systém zelenej karty je mechanizmus ochrany obetí dopravných nehôd v dôsledku cezhraničného pohybu motorových vozidiel. Systém zelenej karty vznikol na základe Doporučenia č. 5, z 25. januára 1949, ktoré prijala pracovná skupina pre cestnú dopravu Výboru pre vnútrozemskú dopravu Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov. Kancelária Systému zelenej karty v krajine miesta nehody garantuje odškodnenie poškodeným, ktorým bola spôsobená škoda prevádzkou motorových vozidiel z iného štátu Systému zelenej karty. Mechanizmus fungovania členských kancelárií Systému zelenej karty je upravený mnohostrannou dohodou Internal Regulations, publikovanou v Úradnom vestníku Európskej únie pod č. L 192/23 dňa 31. júla 2003. Ako je uvedené v preambule týchto pravidiel, vychádzajú z európskych smerníc a dohôd schválených na pôde Rady kancelárií (Comité Européen des Assurances). V súlade s článkom 5.1 Internal Regulations Kancelária krajiny, v ktorej má motorové vozidlo (prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená) trvalé stanovište, je povinná refundovať náhradu, ktorú Kancelária v krajine nehody vyplatila v súvislosti so spôsobenou škodou. Žalobca bol v súlade s článkom 10 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ ES zároveň orgánom povereným náhradou škody pre prípady škody spôsobenej nepoisteným vozidlom - Poistný garančný fond (ust. § 24 ods. 2 zákona o PZP). Zároveň poukázal na to, že žalovaný je fyzická osoba - držiteľ motorového vozidla zn. SEAT s EČV: S., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. K skutkovému stavu uviedol, že dňa 31. 10. 2017 zavinil vodič v krajine miesta nehody Maďarsko, predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody

materiálnu škodu na vozidle zn. AUDI s EČV: F., ktorej držiteľom bol vtedy Gyorgy Kovács (ďalej len „poškodený“). Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola Nemecká kancelária poisťovateľov. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie a to dňa 19. 02. 2018 vo výške 4.646,32 eura, z ktorého suma vo výške 606,04 eura predstavovala poplatok systému zelenej karty, na ktorý si žalobca nárok neuplatnil, a dňa 11. 06. 2018 vo výške 80,68 eura. Následne podľa ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o PZP si žalobca listom zo dňa 21. 02. 2018 uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému vo výške 4.040,28 eura. Žalobca vyzval žalovaného v predmetnom liste, aby uhradil dlžnú sumu do 21. 03. 2018 a tiež listom zo dňa 13. 06. 2018 si uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému vo výške 80,68 eura. Žalobca vyzval žalovaného v predmetnom liste, aby uhradil dlžnú sumu do 13. 07. 2018, čo žalovaný nespĺnil, preto žiadal aj úroky z omeškania a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie podľa výzvy a tiež náhradu trov konania, pozostávajúcu zo súdneho poplatku, nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov a trov právneho zastúpenia.

2. Uznesením zo dňa 24. 04. 2019 č.k. 14C/8/2019-132 podľa § 167 ods. 2 CSP súd vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne sa vyjadril k žalobe, doručenej súdu dňa 01. 04. 2019, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Zároveň súd poučil žalovaného, že vyjadrenie k žalobe žalovaný predloží s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana dostala jeden rovnopis. Záverom zdôraznil, že ak sa žalovaný bez vážneho dôvodu nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie.

3. Žalovaný uznesenie spolu so žalobou a prílohami prevzal v zmysle § 111 ods. 3 CSP dňa 24. 05. 2019, avšak v lehote 10 dní od doručenia uznesenia sa písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel.

4. Okrem toho súd podanie žaloby oznámil žalovanému aj postupom podľa § 116 ods. 2 CSP.

5. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručiť uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

6. Podľa § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

7. Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

8. Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

9. Žalovaný nespĺnil svoju povinnosť, uloženú mu vydaným uznesením, ako aj nárok žalobcu bol v žalobe riadne preukázaný, preto súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 26. 06. 2019.

10. Mal pritom za to, že predmetom sporu bola žaloba podľa § 137 písm. a) CSP, predmetom ktorej bol nárok žalobcu voči žalovanému na základe § 24 ods. 7 zákona o PZP, a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 zákona o PZP, na náhradu toho, čo za neho plnil, keďže žalovaný nespĺnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona PZP. Okrem toho bolo potrebné poukázať na to, že žalovaný zodpovedal za škodu aj podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a taktiež žalobca riadne preukázal výšku nároku v žalovanom rozsahu, na ktorej úhradu žalovaného riadne vyzval.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko mal za to, že žalobca mal úspech v celom rozsahu.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.

Proti výroku o nároku na náhradu trov konania možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.